

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce:

██████████
bytem ██████████
zastoupen advokátkou Mgr. Lucií Růžičkovou
sídlem Jana Růžičky 1165/2a, Praha 4

proti

žalovanému:

Finanční arbitř
sídlem Legerova 1581/69, Praha 1

za účasti:

NN Životní pojišťovna N.V.
sídlem Weena 505, 3013AL Rotterdam, Nizozemské království
zastoupena advokátkou Mgr. Evou Novákovou
sídlem Ovocný trh 573/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2019, č. j. FA/SR/ZP/881/2017 - 53,

takto:

I.   **Žaloba se zamítá.**

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

- 1 Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl námitky žalobce a podle § 16 odst. 2 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“) a potvrdil usnesení finančního arbitra ze dne 6. 5. 2019, č. j. FA/SR/ZP/881/2017 - 39 (dále též „usnesení o zastavení řízení“), kterým bylo podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o finančním arbitrovi zastaveno žalobcem zahájené řízení.
- 2 Z obsahu správního spisu zjistil soud následující, pro věc podstatné skutečnosti.
- 3 Žalobce se podáním ze dne 16. 8. 2017 domáhal vydání bezdůvodného obohacení ve výši zaplaceného pojistného na pojistnou smlouvu investičního životního pojištění ING SMART č. 74007899 uzavřenou s Nationale Nederlanden Levensverzekering Maatschappij N. V. (právní předchůdce osoby zúčastněné na řízení), jednající prostřednictvím NN Životní pojišťovna N.V., pobočka pro Českou republiku (dále jen „instituce“).
- 4 Dne 8. 9. 2017 vyzval žalovaný instituci k vyjádření k návrhu a předložení dokumentace vztahující se k předmětnému sporu. Dne 8. 9. 2017 zaslal žalovaný žalobci poučení o právní pomoci, bezplatnosti a nákladech řízení před finančním arbitrem. Dne 21. 9. 2017 požádala instituce o prodloužení lhůty pro vyjádření v řízení, žalovaný jí vyhověl, instituce doručila vyjádření a podklady dne 11. 10. 2017. Přípisem ze dne 24. 4. 2018 vyzval žalovaný instituci i žalobce k seznámení s podklady pro vydání nálezu. Dne 2. 5. 2018 instituce požádala o ústní vysvětlení. Dne 3. 5. 2018 žalobce požádal o zaslání spisové dokumentace. Dne 14. 5. 2018 se do sídla žalovaného dostavil zástupce instituce, aby se seznámil se shromážděnými podklady pro vydání nálezu v řízení, o čemž byl sepsán protokol. Dne 17. 5. 2018 zaslal žalovaný žalobci požadovanou dokumentaci. Žalobce se dne 4. 6. 2018 vyjádřil k podkladům. Přípisem ze dne 25. 7. 2018 vyzval žalovaný instituci k předložení podkladů. Dne 1. 8. 2018 požádala instituce o prodloužení lhůty pro předložení podkladů, čemuž žalovaný vyhověl. Přípisem ze dne 7. 8. 2018 vyzval žalovaný žalobce k odstranění nedostatků návrhu.
- 5 Výzva obsahovala pokyn k popisu průběhu předsmluvní fáze dotčené pojistné smlouvy, zejména zda s žalobcem zástupce instituce prodiskutoval jeho finanční a životní situaci a potřeby, k sdělení, jaké předsmluvní a smluvní dokumenty byly žalobci předloženy před podpisem pojistné smlouvy a zda tyto listiny tvořily pevně vázaný sešit, k sdělení, zda žalobce položil v rámci předsmluvní fáze doplňující otázky k tomuto produktu a pokud ano, jaké a jak na ně zástupce instituce odpověděl, k sdělení důvodů, které vedly žalobce k uzavření pojistné smlouvy, a ke sdělení, proč se domnívá, že instituce nepřebírala v žádném okamžiku trvání pojistné smlouvy pojistné riziko, když žalobce platil roční pojistné v tam uvedené výši a instituce mu po zaplacení prvního pojistného garantovala určitou tam uvedenou částku pro případ smrti.

- 6 Dne 27. 8. 2018 instituce znovu požádala o prodloužení lhůty pro předložení podkladů, čemuž žalovaný vyhověl.
- 7 Dne 7. 9. 2018 žalobce předložil další podklady a mj. uvedl nové důvody neplatnosti pojistné smlouvy. Zjednodušeně řečeno ve svém obsáhlém vyjádření namítal neplatnost pojistné smlouvy z důvodu nesjednání pojištění, dále neplatnost z důvodu neurčitosti, a neplatnost z důvodu chybějící podstatné náležitosti - nestanovení způsobu, jakým se oprávněná osoba podílí na výnosech pojistitele. Dále uvedl a odůvodnil, že námitka promlčení je v rozporu s dobrými mravy.
- 8 Dne 11. 9. 2018 instituce opakovaně požádala o prodloužení lhůty pro předložení podkladů a žalovaný jí vyhověl. Instituce doručila žalovanému požadované vyjádření a podklady dne 26. 9. 2018, dne 7. 12. 2018 žalovaný zaslal žalobci část spisové dokumentace, ke které se žalobce vyjádřil podáním ze dne 14. 12. 2018.
- 9 Přípisem ze dne 17. 1. 2019 vyzval žalovaný instituci, žalobce i zástupce žalobce k podání ústního vysvětlení. Výzvu adresovanou žalobci žalovaný odůvodnil tak, že předmětem ústního vysvětlení bude kromě bližšího vyjasnění okolností uzavření pojistné smlouvy (tedy nejen odstranění dříve vytýkaných nedostatků návrhu, ale veškeré nesrovnalosti v dosavadních vyjádřeních zástupce žalobce) i přezkoumání podmínek řízení, poučení žalobce a jeho zástupce o průběhu a zásadách řízení před žalovaným a projednání možnosti smírného řešení sporu. Žalobce měl dle obsahu výzvy při ústním jednání předložit žalovanému originál sešitu s pojistnou smlouvou.
- 10 Dne 12. 2. 2019 požádala instituce o změnu termínu podání ústního vysvětlení, čemuž žalovaný vyhověl. Dne 18. 2. 2019 obdržel žalovaný omluvy žalobce i zástupce žalobce z podání ústního vysvětlení. Přípisem ze dne 18. 2. 2019 vyzval žalovaný opakovaně instituci k podání ústního vysvětlení. Dne 20. 2. 2019 se do sídla žalovaného dostavila instituce k podání ústního vysvětlení, což vyplývá z protokolu o podání ústního vysvětlení a výzvy k předložení vyjádření a předložení podkladů. Přípisem ze dne 25. 2. 2019 vyzval žalovaný opakovaně žalobce k podání ústního vysvětlení. Ve výzvě mimo jiné k požadavkům vzneseným žalobcem a jeho zástupcem upozornil, že v posuzovaném případě není požadované zaslání dotazů písemnou formou vzhledem k jejich povaze dostačující a efektivní, a to mimo jiné i kvůli rozsahu těchto otázek a předpokladu nutnosti pokládat doplňující otázky.
- 11 Instituce doručila žalovanému vyjádření a požadované podklady dne 26. 2. 2019. Dne 6. 3. 2019 obdržel žalovaný „*Vyjádření klienta k produktové smlouvě*“ a sdělení, že se nařízeného termínu podání ústního vysvětlení nezúčastní. Žalobce v něm uvedl, že veškeré potřebné informace a listiny, které měl k dispozici, již poskytl, zasílá žalovanému formulář s informacemi k okolnostem uzavření smlouvy, který osobně vyplnil a předal právnímu zástupci, a z důvodu hospodárnosti řízení a zachování zásady šetrnosti se domnívá, že písemná forma je dostačující. Z toho důvodu se omluvil z ústního vysvětlení.
- 12 Přípisem ze dne 13. 3. 2019 vyzval žalovaný opakovaně instituci k předložení vyjádření a podkladů. Instituce doručila vyjádření dne 21. 3. 2019. Přípisem ze dne 28. 3. 2019 a 2. 4. 2019 vyzval žalovaný opakovaně žalobce a zástupce žalobce k podání ústního vysvětlení. Dne 3. 4. 2019, žalovaný obdržel stížnost žalobce. Dne 18. 4. 2019 žalovaný obdržel omluvu žalobce z podání ústního vysvětlení.

- 13 Následně žalovaný shora označeným usnesením řízení o návrhu žalobkyně zastavil. V odůvodnění konstatoval, že cílem ústního vysvětlení mělo být kromě bližšího vyjasnění okolností uzavření pojistné smlouvy (tedy nejen odstranění dříve vytýkaných nedostatků návrhu, ale i veškerých nesrovnalostí v dosavadních vyjádřeních zástupce žalobce) i přezkoumání podmínek řízení, poučení žalobce a jeho zástupce o průběhu a zásadách řízení před finančním arbitrem a projednání možnosti smírného řešení sporu. Žalobce měl při ústním jednání současně předložit originál sešitu s pojistnou smlouvou, který obdržel při jejím uzavření. Žalovaný zamýšlel s žalobcem projednat rovněž otázku promlčení (s ohledem na to, že na odkupném obdrží v současnosti více, než na nepromlčeném pojistném z pojistné smlouvy, pokud by tato skutečně byla neplatná) a zjistit i další skutečnosti související s předmětem projednávaného sporu, když žalobce ve svém vyjádření ze dne 4. 6. 2018 (tj. téměř rok po zahájení řízení) podstatně rozšířil svá tvrzení a důvody neplatnosti pojistné smlouvy.
- 14 Dále žalovaný uvedl, že nepovažuje podání ústního vysvětlení za nedůvodné jen proto, že se ho neúčastní instituce, když jeho účelem je vyjasnění, případně doplnění návrhu na zahájení řízení, možnost žalovaného bezprostředně reagovat na žalobcem uváděné skutečnosti a v konečném důsledku i rychlejší a efektivnější projednání sporu. Instituce (stejně jako žalobce) v řízení opakovaně předkládala podrobná vyjádření a požadované podklady, ve kterých žalovaný spatřoval nejasnosti, když i jí nařídil podání ústního vysvětlení, kterého se instituce, na rozdíl od žalobce, řádně zúčastnila. Žalovaný proto nevidí důvod pro to, aby instituci opakovaně zatěžoval a nařizoval jí podání ústního vysvětlení společně s žalobcem, zvláště když žalovaný potřeboval především jeho účast a odpovědi. Žalovaný připomněl, že se žalobce domáhal neplatnosti pojistné smlouvy mj. z důvodu nedostatku právní subjektivity pojistitele, nicméně dle soudní judikatury lze tento případný nedostatek odstranit výkladem, popřípadě objasněním skutkových okolností uzavření smlouvy, kdo je jejím účastníkem. Žalovaný v této souvislosti považoval za nezbytné zjistit další skutečnosti související s předmětem projednávaného sporu, a to s ohledem na nedostatky v dosud shromážděných podkladech a s ohledem na řízení vedená před žalovaným s obdobným předmětem sporu. Žalovaný tak podání ústního vysvětlení nařídil zejména za účelem vyjasnění okolností uzavření pojistné smlouvy včetně projednání výše nároku uplatněného žalobcem. Žalovaný zamýšlel na ústním vysvětlení rovněž ověřit, zda mezi žalobcem a jeho zástupcem nedošlo k postoupení práv a povinností z pojistné smlouvy (s těmito případy se v současnosti žalovaný setkává v jiných řízeních), což by vylučovalo příslušnost žalovaného k rozhodnutí sporu. Žalovaný nařídil ústní vysvětlení i za účelem ústního poučení žalobce a jeho zástupce o zásadách řízení před finančním arbitrem (což považoval s ohledem na dosavadní průběh řízení za účelné) a dále smírného řešení sporu, o které žalovaný primárně usiluje.
- 15 K námitkám žalobce žalovaný nyní napadeným rozhodnutím usnesení o zastavení řízení potvrdil. V odůvodnění zopakoval důvody zastavení řízení uvedené v prvostupňovém rozhodnutí.
- 16 Odmítl, že by byl ve věci nečinný, neboť se v průběhu řízení snažil shromažďovat podklady pro rozhodnutí, k čemuž potřeboval součinnost instituce i žalobce. Námitku nečinnosti označil za účelovou, když žalobce nejprve proti shromažďování dalších podkladů po výzvě k seznámení s podklady a proti podání ústního vysvětlení nic nenamítal a argumentoval tím až na opakovanou výzvu k podání ústního vysvětlení, kdy odmítl žalovanému poskytnout řádnou součinnost a sám tak řízení zbytečně prodlužoval.

- 17 Konstatoval, že je mimosoudním orgánem řešení spotřebitelských sporů na finančním trhu, který byl zřízen na základě požadavků práva Evropské unie a jako takový není správním orgánem v běžně pojímaném slova smyslu. Základní zásadou řízení před finančním arbitrem je přivést strany sporu ke smíru tak, aby bylo naplněno poslání orgánu mimosoudního řešení sporů, tedy bezplatně dosáhnout vyřešení sporu slabší strany – spotřebitele. I proto žalovaný potřebuje znát bližší skutkové okolnosti toho kterého případu, aby se mohl pokusit o odpovídající smírné řešení sporu, a pochopitelně i základní součinnost jednotlivých spotřebitelů.
- 18 Žalovaný odmítl tvrzení zástupce žalobce, že individuální okolnosti by v posuzovaném případě neměly hrát žádnou roli, když právě například u otázky nezpůsobivosti pojistitele k právním úkonům, resp. nesprávného označení pojistitele v pojistné smlouvě je tomu naopak. Obdobně je tomu u otázky pojistného zájmu žalobce a převzetí pojistného rizika institucí, subjektivních promlčecích dob, atd. Žalovaný poznamenal, že například navrhovatelé v jiných řízeních již nejednou uvedli jiné časové údaje o své subjektivní vědomosti a popřeli tak vzorová tvrzení svých zástupců, což vyústilo až k zamítnutí návrhu. Dle žalovaného tedy neplatí, že veškeré rozhodující skutečnosti vyplývají z pojistné smlouvy a není potřeba již nic dalšího zjišťovat a ověřovat.
- 19 Žalovaný poukázal na to, že jiní zástupci navrhovatelů v jiných řízeních (kteří podávají stejné vzory jako zástupce žalobce) už mu v jednom sporu předložili vyjádření klienta k produktové smlouvě ve dvou navrhovatelem podepsaných vyhotoveních, přičemž tato vyjádření se lišila; žalovaný se rovněž běžně setkává s případy, kdy spotřebitelé například popisují některé rozhodné skutečnosti jinak než jejich zástupce, doplňují skutečnosti, které si podle zástupce údajně nepamatovali, upřesňují počátek běhu subjektivních promlčecích dob, zástupce vůbec neznají, návrhy vypracované zástupcem citují neexistující ujednání smluv atd. Podivil se, jak zástupce žalobce může znát konkrétní žalovaným zamýšlené otázky a jeho praxi, když se doposud nezúčastnil jediného ústního vysvětlení týkajícího se obdobného sporu s institucí. Uvedl, že při ústním vysvětlení chtěl rovněž ověřit, zda mezi žalobcem a jeho zástupcem nedošlo k postoupení práv a povinností z pojistné smlouvy, což by vylučovalo příslušnost žalovaného k rozhodnutí sporu. Žalovaný přitom okolnosti vylučující svoji příslušnost v jiných obdobných případech v průběhu řízení zjistil. K možnosti smíru žalovaný uvedl, že smíru mezi stranami sporu dosahuje i sdělením dosavadních skutkových zjištění a jejich předběžným právním posouzením, podle kterého by finanční arbitr návrh navrhovatele na základě dosud shromážděných podkladů zamítnul nebo podle kterého by rozhodnutí nemuselo být ve prospěch navrhovatele. V této souvislosti žalovaný zopakoval, že podle své rozhodovací praxe v otázce promlčení by žalobci na základě dosud shromážděných podkladů v případě absolutní neplatnosti pojistné smlouvy přiznal na nepromlčeném pojistném z pojistné smlouvy méně, než by mu instituce vyplatila na odkupném. Žalovaný nepovažuje podání ústního vysvětlení za nedůvodné jen proto, že se ho neúčastní druhá strana sporu, když jeho účelem je vyjasnění, případně doplnění návrhu na zahájení řízení, možnost žalovaného bezprostředně reagovat na účastníkem uváděné skutečnosti a v konečném důsledku i rychlejší a efektivnější projednání sporu. Z podání ústního vysvětlení je pořízen protokol, do kterého může kterákoliv ze stran sporu nahlédnout, podání ústního vysvětlení tedy není neformálním úkonem a není v rozporu se zásadami správního řízení.
- 20 Žalovaný odmítl námitku žalobce, že zjišťuje nepotřebné skutečnosti, když v jiných řízeních takto zjištěné skutečnosti nezohledňuje a vydává nálezy s totožným zněním.

Žalovaný není vázán návrhem a je povinen aktivně opatrovat důkazy, což činí mnohdy i v zájmu samotného spotřebitele. Proto postupoval tak, aby spolehlivě zjistil skutkové okolnosti uzavření pojistné smlouvy, aby mohl spor mezi žalobcem a institucí spravedlivě rozhodnout. Pokud žalovaný v obdobných sporech již rozhodl, jak tvrdí žalobce, bylo to na základě kompletně shromážděných podkladů, a to včetně dostatečně zjištěné předsmluvní fáze, kdy v předmětných řízeních žalovaný neměl (na rozdíl od řízení ve věci žalobce) pochybnosti některých skutečnostech. Protože zástupce žalobce podal jménem žalobce vzorový návrh na zahájení řízení, přičemž v řízení neobjasnil veškeré skutkové okolnosti případu, považuje žalovaný podání ústního vysvětlení za jediný možný prostředek, jakým může spolehlivě zjistit rozhodné skutečnosti.

- 21 K argumentaci žalobce týkající se § 49 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) žalovaný uvedl, že zákon o finančním arbitrovi obsahuje vlastní úpravu podání ústního vysvětlení (nikoliv ústního jednání, jak ho upravuje § 49 správního řádu), není tedy dán důvod k aplikaci správního řádu ve smyslu § 24 zákona o finančním arbitrovi, resp. k rozšiřování podmínek pro nařízení ústního vysvětlení. Žalovaný proto byl oprávněn z vlastního podnětu vyžadovat podání ústního vysvětlení, nadto je přesvědčen, že by v daném případě byly s ohledem na výše uvedené naplněny i podmínky pro konání ústního jednání podle § 49 správního řádu.
- 22 Žalovaný shrnul, že v písemných výzvách k podání ústního vysvětlení vyzval žalobce, aby se v určený den a čas dostavil do sídla žalovaného a podal ústní vysvětlení. Žalobce byl vyzván s dostatečným předstihem, byl poučen o možnosti požádat o změnu termínu a o tom, že pokud se bez náležité omluvy nebo bez dostatečných důvodů na předvolání nedostaví, neposkytne tím potřebnou součinnost a finanční arbitr může z tohoto důvodu jeho řízení zastavit. Žalovaný tak vyhověl všem zákonným požadavkům na předvolání k podání ústního vysvětlení, přičemž žalovaný není povinen před podáním ústního vysvětlení jakkoliv dokládat, že pro jeho konání existují z pohledu žalobce dostatečné důvody, resp. žalobce k podání ústního vysvětlení přesvědčovat.
- 23 Žalovaný odmítl argumentaci žalobce, že podání ústního vysvětlení je v řízení před finančním arbitrem namísto pouze tehdy, není-li možné věc vyřešit písemně. V takovém případě by totiž nebylo možné nařídit ústní vysvětlení prakticky v žádné situaci, když obsah ústního vysvětlení je žalovaný podle správního řádu povinen zaznamenat do protokolu, a u všech nařízených ústních vysvětlení by proto bylo možné argumentovat, že nejsou důvodné, protože informace od osoby podávající ústní vysvětlení by bylo možné opatřit písemně.
- 24 Žalovaný v souvislosti s nařízením ústního vysvětlení odkázal rovněž na skutečnost, že při podání návrhu na zahájení řízení žalobce věděl, že je žalovaný oprávněn po něm vyžadovat podání ústního vysvětlení, neboť tak stanoví zákon o finančním arbitrovi. Žalovaný proto odmítl, že by žalobce nebo jeho zástupce nařízením ústního vysvětlení jakkoliv zatěžoval. Upozornil, že sídlo žalovaného, bydliště žalobce i sídlo jeho zástupce se nachází v Praze.
- 25 Žalovaný v napadeném rozhodnutí uzavřel, že v souladu se zásadou materiální pravdy odmítá rezignovat v odůvodněných případech na bližší dokazování (resp. další úkony) a paušalizovat tím případy jednotlivých spotřebitelů, jak by si někteří právní zástupci v rámci úspory svých nákladů představovali. Odmítl rovněž obecnou a účelovou argumentaci zástupce žalobce údajnou animozitou žalovaného vůči právním zástupcům,

podpořenou neaktuálními a ke konkrétnímu sporu žalobce (včetně jeho nesoučinnosti) nic nevypovídajícími statistikami.

II. Obsah žaloby

- 26 Žalobce v podané žalobě popsal skutkový stav a zdůraznil, že se návrhem domáhal vydání bezdůvodného obohacení z důvodu neplatnosti pojistné smlouvy, neboť byla na straně pojistitele uzavřena subjektem bez způsobilosti k právnímu jednání, pojistitel nepřebíral v žádném okamžiku trvání pojistné smlouvy pojistné riziko, absentovaly podstatné náležitosti pojistné smlouvy, když byl nedostatečně specifikován rozsah pojistného plnění a nebyl stanoven způsob, jakým se žalobce jako pojistník podílí na výnosech instituce jako pojistitele. Žalobce k tomu předložil žalovanému rozsáhlou argumentaci, ve které podrobně doložil jednotlivé vady vedoucí k absolutní neplatnosti pojistné smlouvy, odkázal na příslušná zákonná ustanovení a předložil žalovanému veškeré písemné podklady, ze kterých tyto vady vyplývají, tedy pojistnou smlouvu včetně pojistných podmínek.
- 27 K průběhu řízení konkrétně uvedl, že žalovaný přípisem ze dne 8. 9. 2017 oznámil žalobci zahájení řízení a současně ho poučil o postupu řízení před jím samotným. Dne 24. 4. 2018 vyzval žalovaný žalobce k seznámení s podklady, které shromáždil před vydáním nálezu. Žalobce měl možnost se s podklady seznámit v sídle žalovaného, popř. si požádat o zaslání kopie obsahu spisu, což učinil dne 3. 5. 2018. K obdrženým podkladům se dne 4. 6. 2018 písemně vyjádřil a očekával, že žalovaný vydá nález. Žalovaný však nález nevydal a po více jak dvou měsících vyzval žalobce k odstranění vad návrhu, a to s odkazem na vyjádření žalobce k podkladům. Nedostatky návrhu žalobce odstranil svým podáním ze dne 7. 9. 2018. Po dalších třech měsících zaslal žalovaný shromážděnou spisovou dokumentaci a uvědomil žalobce o možnosti vyjádření. Žalobce obratem sdělil, že se k podkladům již nebude vyjadřovat. Výzvou ze dne 17. 1. 2019 žalovaný překvapivě vyzval žalobce k podání ústního vysvětlení. Z ústního jednání se žalobce ze zdravotních důvodů dne 18. 2. 2019 písemně omluvil. Žalovaný vyzval žalobce opět k podání ústního vysvětlení, na které žalobce reagoval tím, že zaslal žalovanému dne 6. 3. 2019 podrobné vyjádření k předmětu sporu a k okolnostem uzavření sporné smlouvy. Koncipování obsahu tohoto dokumentu je založeno na zkušenosti s praxí žalovaného, jsou v něm zohledněny dotazy, které žalovaný jednotlivým navrhovatelům klade. Jeho obsahová struktura tak vychází z opakujících se dotazů žalovaného uvedených v téměř identických výzvách či kladených na ústních jednáních s identickým průběhem. Žalovaný zaslal žalobci opakovanou výzvu ze dne 28. 3. 2019, ve které sdělil, že *„Vyjádření klienta k produktové smlouvě“ není „dostatečným podkladem pro rozhodnutí ve věci a neodpovídá na veškeré relevantní skutečnosti, jak se Navrhovatel podle svého vyjádření domnívá. Navrhovatelem požadované zaslání dotazů písemnou formou není v tomto řízení vzhledem k jejich povaze dostačující. Konání ústního vysvětlení za účasti Navrhovatele a Zástupce Navrhovatele tedy považuje finanční arbitr i nadále za nezbytné.“* Po této výzvě k ústnímu vysvětlení žalobce podal proti postupu žalovaného dne 3. 4. 2019 stížnost podle ust. § 175 správního řádu. Žalovaný, aniž by se s důvody stížnosti řádně vypořádal, sdělením ze dne 6. 5. 2019 odmítl stížnost jako nedůvodnou. Ve stejný den současně prvostupňovým rozhodnutím řízení zastavil, aniž by zohlednil námitky žalobce vznesené proti postupu žalovaného i proti následnému zastavení řízení, a aniž by se s těmito námitkami jakkoli vypořádal. Žalovaný se dle žalobce nevypořádal s námitkami ani v napadeném rozhodnutí.

- 28 V prvním žalobním bodu žalobce tvrdil nečinnost žalovaného. K tomu poukázal na § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi s tím, že jej žalovaný podle § 36 odst. 3 správního řádu dne 24. 4. 2018 vyzval k vyjádření k podkladům pro rozhodnutí a nastínil své právní závěry. Tedy měl již před odesláním výzvy shromážděny podklady pro rozhodnutí a začala mu přede dnem 24. 4. 2018 běžet lhůta 90 dnů dle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi. Žalovaný tak porušil § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, neboť nevydal rozhodnutí ve věci v zákonem stanovené lhůtě.
- 29 Ve druhém žalobním bodu namítal nedůvodnost nařízení ústního jednání - podání ústního vysvětlení, které žalovaný nařídil, ačkoliv měl shromážděny všechny podklady pro rozhodnutí a překročil lhůtu pro jeho vydání. Za této procesní situace ve výzvě ze dne 17. 1. 2019 žalovaný uvedl jako důvody podání ústního vysvětlení „*bližší vyjasnění okolností uzavření pojistné smlouvy (včetně vyjasnění veškerých nesrovnalostí v dosavadních vyjádřeních zástupce navrhovatele)*“, „*přezkoumání podmínek řízení*“, „*poučení navrhovatele a jeho zástupce o průběhu a zásadách řízení před finančním arbitrem*“ a „*projednání možnosti smírného řešení sporu*“. Takové důvody považoval žalobce za chabé, neboť již žalovanému písemně sdělil veškeré informace, jež má k dispozici, mj. též prostřednictvím dokumentu vyjádření klienta, které je zcela vyčerpávající a nemá co dodat.
- 30 Tvrdil, že vzhledem k důvodům neplatnosti pojistné smlouvy, jíž je systémová vada, jsou témata podání ústního vysvětlení zcela irelevantní, a individuální způsob sjednání či ukončení smlouvy nemohou důvod neplatnosti ovlivnit. Poukázal na nálezy žalovaného ve skutkově stejných sporech s institucí a způsob jeho rozhodování s tím, že se jedná o totožná odůvodnění nálezu, odpovědi navrhovatelů na opakované výzvy žalovaného nemají vliv na právní závěry, zjištění nejsou v nálezech ani ve shrnutí skutkového stavu uvedena ani vypořádána, žalovaný vychází pouze z obsahu pojistných smluv a informací v obchodním rejstříku, pokud se některý z navrhovatelů snaží o nápravu upozorněním na nadbytečnost, nedůvodné prodlužování řízení a zbytečné zatěžování, a je potrestán zastavením řízení. Dle žalobce žalovaný nastiňuje účelově témata ústního jednání, o kterých dopředu ví, že je nebude pro svá rozhodnutí potřebovat.
- 31 Namítal, že podmínky řízení měly být zkoumány po zahájení řízení, jejich splnění vyplývá z návrhu a jeho příloh, to může žalovaný posoudit bez účasti žalobce na ústním jednání. Od podání návrhu se na straně žalobce z hlediska podmínek řízení nic nezměnilo. Žalobce byl svým zástupcem dostatečně poučen, navíc řízení probíhá již několik měsíců, proto považoval tento důvod podání ústního vysvětlení podivný. K možnosti smíru se již žalobce vyjádřil v průběhu správního řízení, na ústní jednání k projednání smíru by měla být pozvána instituce, ne jen jedna strana. Důvody nařízení podání ústního vysvětlení jsou tak jiné a je víc než pravděpodobné, že jím žalovaný řeší nezákonné překročení lhůty pro rozhodnutí, kterou tak dodatečně nastavuje, ač má k dispozici všechny důkazy pro rozhodnutí. Podání ústního vysvětlení je tak nedůvodné a pro žalobce zatěžující. Tvrdil, že žalovaný zastavil řízení, aniž se zabýval námitkami stížnosti.
- 32 Totožná argumentace u totožných vad pojistných smluv jiných klientů zástupce žalobce by neměla žalovaného znepokojovat, neboť sám spory s institucí rozhoduje nálezy s totožným zněním. K tomu žalobce poukázal na nálezy žalovaného v jiných věcech a judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“).
- 33 Ve třetím žalobním bodu tvrdil nezákonnost nařízení ústního jednání, neboť je lze naříditi dle § 49 odst. 1 správního řádu jen stanoví-li to zákon a v nezbytných případech, což žádný

z uvedených důvodů nesplňuje. Postup žalovaného je proto v rozporu se zásadou legality, dále zásadou písemnosti vedení správního řízení dle § 15 odst. 1, v rozporu s § 6 odst. 2 téhož zákona, neboť vyžadování provedení důkazů, které nejsou pro rozhodnutí podstatné, žalobce nepřiměřeně zatěžuje, a rovněž v rozporu s právem na spravedlivý proces, kdy je nařizováno podání ústního vysvětlení bez účasti instituce. K tomu poukázal na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. 5. 2013 (dále jen „Směrnice“).

- 34 Ve čtvrtém žalobním bodu namítal nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení. Důvodem k zastavení dle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o finančním arbitrovi může být neposkytnutí pouze potřebné součinnosti; nikoliv takové, která nebrání věc po obsahové stránce projednat. K tomu odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č.j. 2 Azs 76/2015 – 24 a disertační práci zástupce finančního arbitra Mgr. Lukáše Vacka. Vyjádřil přesvědčení, že taková situace v jeho věci nenastala, poskytnuté podklady k projednání věci postačovaly.
- 35 V pátém žalobním bodu tvrdil, že je postup žalovaného šikanózní a tedy v rozporu s Hlavou II. a § 2 odst. 2 správního řádu. Žalovaný si je vědom nedůvodnosti a nezákonnosti nařízení ústního jednání, avšak je to jeho způsob prodlužování řízení, oddalování rozhodnutí a trestání navrhovatelů za to, že požadují, aby postupoval a rozhodoval v souladu se zákonem. Poukázal na setrvalý negativní postoj žalovaného vůči zástupcům navrhovatelů, kdy žalovaný nerozhoduje nestranně a spravedlivě. Měl za to, že i zastavení řízení je důsledkem obecně negativního postoje žalovaného k zástupci žalobce. Poukázal na rozhodnutí Městského soudu v Praze ve věcech žalob na ochranu proti nečinnosti žalovaného a vyjádření žalovaného v nich podaná. Jedná se o systémovou šikanu spočívající v hromadném a zbytečném nařizování ústních jednání, jejichž cílem je zatěžovat jednotlivé navrhovatele a jejich právní zástupce a oslabit jejich snahy o řešení sporů.
- 36 Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

- 37 Žalovaný ve vyjádření k žalobě s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Vzhledem k podobnosti námitek vznesených v průběhu správního řízení a námitek žalobních odkázal na odůvodnění prvostupňového i napadeného rozhodnutí a věcně se vyjádřil stejně jako v napadeném rozhodnutí.
- 38 Zopakoval mimo jiné, že zástupce žalobce doručuje žalovanému vzorové návrhy a typově shodná podání, která často nereflktují skutkový stav toho kterého řízení, konkrétní okolnosti daného řízení a jeho stav, když jinak tomu bylo i v tomto případě. Zástupce tak snižuje věrohodnost předkládaných vyjádření, včetně vyjádření žalobce. Zástupce dále opakovaně paušálně odmítá poskytovat žalovanému součinnost (včetně předkládání důkazních prostředků) s tím, že by měl žalovaný jednotlivé navrhovatele co nejméně zatěžovat a že by si měl veškeré potřebné podklady obstarat sám. Tuto skutečnost v posuzované věci dokládá např. tvrzení žalobce v podaných námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí, podle kterého měl žalobce žalovaného dne 30. 7. 2018 vyzývat k odstranění nečinnosti a dne 16. 7. 2018 mu doručit jeho „obšírné vyjádření“ k dalším skutečnostem, když žalovaný tyto dokumenty v řízení vůbec neneviduje.

- 39 Uvedl, že není správním orgánem v běžně pojímaném slova smyslu, je příslušný k řešení sporů na finančním trhu mezi spotřebiteli a finančními institucemi, základní zásadou řízení před žalovaným je přivést strany sporu ke smíru tak, aby bylo naplněno poslání orgánu mimosoudního řešení sporů, tedy bezplatně co do nákladů na zahájení řízení a bez nákladů na právní zastoupení a bez nákladů na soudní přezkum, dosáhnout vyřešení sporu slabší strany - spotřebitele. Žalovaný není obecným soudem, nevede ani „běžná či přepážková“ správní řízení v tom smyslu, že by rozhodoval na základě předem stanovených podmínek a podkladů, které když spotřebitel splní a předloží, mohl by mu žalovaný bez dalšího vyhovět, nebo naopak návrh snadno zamítnout pro nesplnění těchto podmínek. Pokud má mít jeho rozhodnutí účinky pravomocného soudního rozhodnutí, pak by mělo stát na pevných základech.
- 40 Žalovaný, aby dostal svému poslání, musí na jedné straně spotřebiteli (v případě, že o to požádá) pomoci podat návrh, poskytnout mu součinnost při odstraňování nedostatků návrhu a dále v průběhu řízení být tím, kdo spotřebiteli svou aktivitou umožní bez nutnosti právního zastoupení uplatnit svůj nárok stejně jako by se ho mohl domáhat u obecného soudu, současně však musí po spotřebiteli požadovat dostatečnou součinnost tak, aby i spotřebitel unesl svá břemena tvrzení a důkazní. Na druhou stranu musí žalovaný jako nestranný a nezávislý orgán umožnit instituci, proti které návrh směřuje, aby se k věci vyjádřila a předložila veškeré možné podklady na svou obranu, současně se musí žalovaný pokusit obstarat podklady za obě strany sporu tam, kde si je samy obstarat nemohou nebo k nim má snazší přístup žalovaný sám. Teprve poté, kdy strany sporu odmítnou smír, je namístě, aby žalovaný spor autoritativně rozhodl.
- 41 Žalovaný uvedl, že z dosavadní zkušenosti s nařizováním ústních jednání v obdobných případech jednoznačně vyplývá účelovost podání jejich právních zástupců spotřebitelů, kdy spotřebitelé při ústním vysvětlení například popisují některé rozhodné skutečnosti jinak než jejich zástupce, doplňují skutečnosti, které si podle zástupce údajně nepamatovali, upřesňují počátek běhu subjektivních promlčecích dob, návrhy vypracované zástupcem citují neexistující ujednání smluv atd. Žalovaný rovněž nemohl přehlédnout, že v posuzovaném případě žalobce, resp. jeho zástupce odmítali podání ústního vysvětlení mj. s tím, že ho zcela nahrazuje „Vyjádření klienta k produktové smlouvě“, přitom toto vyjádření do řízení vneslo další zásadní pochybnosti, které žalobce v řízení dosud nijak nezmiňoval, například, že mu zástupce instituce nabídl dva produkty investičního životního pojištění a že mu zástupce instituce předal smluvní pojistné podmínky před podpisem pojistné smlouvy. Žalovaný odmítá zjednodušující argumentaci žalobce o „*systémových vadách*“ pojistných smluv a možnosti činit totožná vyjádření v těchto věcech.
- 42 Žalovaný uvedl, že pokud v některých obdobných případech rozhodl stejně a návrhy navrhovatelů zamítl z důvodu zjištění, že pojistné smlouvy lze vyložit, případně že jejich předmětem je pojištění a tudíž nejsou neplatné, pak toto neznamená, že pokud by žalovaný v žalobcově řízení zjistil další relevantní skutečnosti (a to i prostřednictvím ústního vysvětlení), nerozhodl by v jeho věci jinak, když by se v takovém případě nejednalo o skutkově shodný případ.
- 43 Upozornil, že instituce za několik desítek let vytvořila větší množství různých produktů, které se liší od samotné jejich povahy (například investiční vs. kapitálové životní pojištění) až například právě po identifikaci instituce (v různých verzích smluv instituce sebe sama označuje odlišně), což žalovaný rovněž nemůže přehlížet a paušalizovat tak veškeré spory.

- 44 Žalovaný odmítl, že podání ústního vysvětlení je v řízení před žalovaným namísto pouze tehdy, není-li možné věc vyřešit písemně. Pokud jde o žalobcem namítaný bod 42 recitálu Směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů, pak dle žalovaného oprávnění vyzvat účastníky řízení před žalovaným vyplývá přímo ze zákona o finančním arbitrovi.
- 45 Žalovaný odmítl, že by vůči zastoupeným spotřebitelům postupoval zaujatě a nespravedlivě, má za to, že tato tvrzení jsou založená na nepochopení institutu finančního arbitra a na snaze dosáhnout rozhodnutí ve prospěch spotřebitele bez ohledu na správnost rozhodnutí a bez ohledu na hrozbu soudního přezkumu. Žalovaný v souladu se zásadou materiální pravdy odmítá rezignovat v odůvodněných případech na bližší dokazování a paušalizovat tím případy jednotlivých spotřebitelů, jak by si zástupce žalobce představoval, kdy odmítání součinnosti představuje snahu o přenesení odpovědnosti za prokázání tvrzení žalobce na žalovaného, tedy usnadnění práce a snížení nákladů zástupce žalobce.
- 46 Osoba zúčastněná na řízení se k věci nevyjádřila.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

- 47 Při jednání, které se před Městským soudem v Praze konalo dne 15. 9. 2021 v nepřítomnosti osoby zúčastněné na řízení, jež se z jednání omluvila a souhlasila s projednáním věci v její nepřítomnosti, účastníci setrvali na svých stanoviscích. Soud neprovedl žalobcem navržené důkazy listinami, které jsou součástí spisového materiálu, neboť z něj při přezkumu zákonnosti rozhodnutí žalovaného vychází a správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008 - 117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud neprovedl ani další žalobcem v žalobě navržené důkazy, neboť dle žalobních tvrzení tyto podklady vypovídají o postupech a rozhodovací činnosti žalovaného v jiných věcech, tedy přímo nesouvisí s předmětem projednávané věci, v níž je posuzována toliko důvodnost zastavení řízení o sporu žalobkyně s institucí v nyní projednávané věci. Soud neprovedl ani důkaz rozhovorem s Robertem Pelikánem, neboť pro posouzení právní otázky porušení práva na spravedlivý proces, k níž byl důkaz navržen, soudu postačuje obsah spisového materiálu žalovaného.
- 48 Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním orgánem z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě, podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“).
- 49 Po provedeném řízení Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
- 50 Podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o finančním arbitrovi arbitr řízení usnesením zastaví, jestliže navrhovatel neodstraní přes výzvu arbitra nedostatky návrhu nebo neposkytl přes výzvu arbitra potřebnou součinnost; o tom musí být navrhovatel arbitrem poučen.
- 51 Podle citovaného ustanovení lze řízení před finančním arbitrem zastavit za splnění následujících podmínek: 1) navrhovatel přes výzvu neodstraní nedostatky návrhu nebo neposkytne potřebnou součinnost a 2) o tomto procesním důsledku byl poučen.
- 52 Splnění druhé podmínky není v projednávané věci sporné, neboť žalovaný ve všech zasílaných výzvách žalobce poučoval o možnosti, že v případě jeho pasivity může být řízení zastaveno. Žalobce ani v žalobě nenamítá, že by ze strany žalovaného byl

nedostatečně poučen o procesních důsledcích, pokud nevyhoví zasílaným výzvám. Proto soud zaměřil pozornost na zhodnocení první shora uvedené podmínky, za níž může být řízení před finančním arbitrem zastaveno dle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o finančním arbitrovi.

- 53 Městský soud v Praze na tomto místě považuje za vhodné uvést, že otázky, které se dotýkají posuzovaného případu, byly v nedávné době řešeny ve skutkově podobných věcech, projednávaných u městského soudu například pod sp.zn. 6 Af 7/2019, 9 Af 32/2019, 14 Af 47/2018, 6 Af 14/2019. Městský soud přitom v rozsudcích vydaných v těchto věcech (rozsudek ze dne 2. 4. 2020 č.j. 6 Af 7/2019-42, rozsudek ze dne 21. 4. 2021 č.j. 9 Af 32/2019-70, rozsudek ze dne 29. 4. 2020 č.j. 14 Af 47/2018-59, rozsudek ze dne 25. 8. 2021 č.j. 6 Af 14/2019) vysvětlil důvody, pro které shledal nedůvodnými žalobní námitky poukazující na nezákonnost zastavení řízení finančním arbitrem dle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o finančním arbitrovi. Městský soud se se závěry vyslovenými v odkazovaných rozsudcích zcela ztotožňuje a neshledává důvodu se od nich odchýlit, proto z odkazovaných rozsudků do určité míry při odůvodnění projednávané věci vychází.
- 54 Městský soud v Praze předně obecně podotýká, že institut finančního arbitra byl zřízen jako specializovaný nezávislý správní orgán, který z pozice odborníka řeší pokud možno neformálně spory mezi finančními institucemi a jejich klienty. Řízení před finančním arbitrem se přitom liší od klasického civilního řízení i od klasického správního řízení. Řízení před finančním arbitrem je prostoupeno myšlenkou snadného přístupu spotřebitele ke spravedlnosti, tj. tím, že finanční arbitr má být orgánem, před kterým se spotřebitel rychleji, bezformálněji a především bezplatně domůže svých práv.
- 55 Z hlediska správního práva je zásadní, že předmětem řízení před finančním arbitrem je rozhodování sporů vyplývajících ze soukromoprávních vztahů, kde proti sobě vystupují dvě strany a správní orgán je povolán k tomu, aby (namísto soudu) rozhodl jejich spor jako nezávislá a nestranná instituce (viz § 1 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, dle něhož je arbitrovi svěřena působnost spočívající v rozhodování taxativně stanoveného okruhu sporů vyplývajících ze soukromoprávních vztahů, tedy autoritativní rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob). Řízení před finančním arbitrem tedy odpovídá spornému správnímu řízení vymezenému v § 141 správního řádu. Citované ustanovení správního řádu obsahuje poměrně svébytnou úpravu procesních práv a povinností oproti standardnímu správnímu řízení. Řízení se zahajuje pouze na návrh (odst. 2), neuplatňuje se v plném rozsahu zásada materiální pravdy a rovněž i povinnost správního orgánu zajišťovat podklady rozhodnutí je omezena (odst. 4). *„Důvodem pro takové omezení povinnosti správního orgánu zjišťovat podklady pro rozhodnutí vyplývá z charakteru sporného řízení, ve kterém správní orgán hraje do určité míry roli ‚soudu‘ stojícího nad stranami sporu a kde účelem rozhodnutí není přiznat některé ze stran nějaké nové právo či uložit jí nějakou novou povinnost, na rozdíl od správních řízení, jejichž výsledkem je vydání konstitutivního rozhodnutí, jímž se přiznává nějaké právo či ukládá nějaká povinnost“* (Vedral, J. Správní řád. Komentář. II. vydání. Bova Polygon: Praha, 2012. s. 1086 až 1087). S jistým zjednodušením lze sporné řízení podle správního řádu přirovnat k civilnímu spornému řízení v občanském soudním řádu, s tím, že ve sporném řízení rovněž převažují zásady dispoziční a projednací nad zásadami oficiality a vyšetřovací.
- 56 Bez ohledu na uvedené však platí, že výše uvedené zásady týkající se sporného správního řízení nelze bez dalšího použít též na řízení před finančním arbitrem. Podle § 24 zákona o finančním arbitrovi se v řízení podle tohoto zákona postupuje přiměřeně podle správního

řádu, nestanoví-li tento zákon jinak. Uvedenému odpovídá § 1 odst. 2 správního řádu, dle něhož tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí (tj. správní řád), nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup. V daném případě je tímto zvláštním zákonem zákon o finančním arbitrovi, který má jakožto *lex specialis* v případě úpravy totožných procesních ustanovení přednost před obecnou úpravou obsaženou ve správním řádu.

- 57 Shodně se správním řádem upravuje zákon o finančním arbitrovi dispoziční zásadu ovládající předmětné řízení, kdy dle § 8 odst. 1 tohoto zákona lze řízení před arbitrem zahájit výlučně na návrh. „Pánem sporu“ je vždy navrhovatel, který sporem disponuje, takže může vzít svůj návrh zpět (§ 14 odst. 1 písm. c) zákona o finančním arbitrovi) či uzavřít s institucí smír (viz předpoklad obsažený v § 1 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi).
- 58 Oproti úpravě sporného správního řízení ve správním řádu je však v zákoně o finančním arbitrovi odlišně upraven proces dokazování, především co se týče obstarávání důkazů. Jak již bylo řečeno, dokazování ve sporném řízení je dle § 141 odst. 4 správního řádu ovládáno zásadou projednací. Správní orgán proto vychází z těch důkazů, které byly účastníky navrženy. Jiné důkazy může provést pouze tehdy, pokud předložené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci v souladu s požadavky zásady materiální pravdy podle § 3 správního řádu.
- 59 Ust. § 12 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi však stanoví, že arbitr není vázán návrhem a aktivně opatřuje důkazy. Zákon tedy arbitrovi výslovně přisuzuje aktivní roli v průběhu dokazování, čímž inklinuje k opuštění projednací zásady, jinak platné pro sporné správní řízení, a směřuje k zásadě vyhledávací. Arbitr má být tím, kdo aktivně opatřuje důkazy a za tím účelem je oprávněn obracet se nejenom na účastníky řízení, ale i na třetí osoby (viz § 12 odst. 9 zákona o finančním arbitru), tedy především na instituce. Důvod této právní úpravy tkví ve skutečnosti, že většinu důkazů bude mít ve svých rukou instituce, tedy procesní protivník navrhovatele (spotřebitele), přičemž spotřebitel v těchto sporech vystupuje jako slabší strana. Proto má finanční arbitr oprávnění si důkazy vyžádat rovnou od instituce, aby případně ulehčil slabší straně sporu prokázání jejích tvrzení. Potud tedy musí městský soud konstatovat, že nelze na řízení před finančním arbitrem nahlížet pouze zásadami ovládajícími sporné správní řízení, nýbrž je nezbytné postupovat dle speciální úpravy obsažené v zákoně o finančním arbitrovi.
- 60 V krajním případě by dokonce mohla nastat situace, kdy finanční arbitr provede celé (relevantní) dokazování za navrhovatele, protože má oprávnění opatřit si i důkazy, které navrhovatel nenavrlh nebo na ně možná ani nepomyslel. Takovou situaci je však nutno považovat za naprosto výjimečnou, která by mohla nastat leda s ohledem na mimořádné okolnosti spjaté s osobou navrhovatele – spotřebitele. Stále totiž platí, že pro navrhovatele nemá být procesní aktivita vyčerpána podáním návrhu, nýbrž i v průběhu řízení musí vyvíjet součinnost s finančním arbitrem, a to i v procesu dokazování, tak, aby mohl být jeho návrh posouzen. Nezbytnost aktivní role navrhovatele lze odvodit z dispoziční zásady ovládající řízení před finančním arbitrem, z obecného požadavku zákona na vyvíjení součinnosti spočívající v předložení důkazů či podání ústního vysvětlení (§ 12 odst. 5 zákona o finančním arbitrovi) nebo z obecného apelu na to, aby byl spor vyřešen smírně (§ 1 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi).

- 61 S ohledem na uvedená východiska městský soud zhodnotil případ žalobce a důvody pro zastavení řízení žalovaným pro neodstranění vad návrhu a především pro neposkytnutí potřebné součinnosti a dospěl k následujícím závěrům.
- 62 Soud se nejprve zaměřil na to, zdali žalobce reagoval na výzvy žalovaného k odstranění vad návrhu a zda tyto výzvy byly vydány oprávněně.
- 63 Náležitosti návrhu jsou definovány v § 10 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, přičemž zákon počítá s tím, že v případě nedostatků návrhu je správní orgán oprávněn vyzvat navrhovatele k jeho doplnění či opravě (§ 10 odst. 3 citovaného zákona). Povinnost navrhovatele postupovat tak, aby jeho návrh byl perfektní, je stěžejní, neboť řízení před finančním arbitrem je ovládáno dispoziční procesní zásadou, takže pouze bezvadný návrh navrhovatele je s ohledem na ustanovení § 8 zákona jediným možným prostředkem, jak řízení zahájit (finanční arbitr v žádném případě nemůže zahájit řízení z podnětu banky či dokonce z vlastního podnětu). Jestliže samotný návrh, kterým je disponováno s řízením, neobsahuje některé základní náležitosti, je nábílední, že finanční arbitr vyzve navrhovatele k opravě návrhu či jeho doplnění a povinností navrhovatele je na tuto výzvu relevantně reagovat.
- 64 Návrh musí mimo jiné obsahovat úplné a srozumitelné vyličení rozhodných skutečností a důkazní prostředky nebo označení důkazů (§ 10 odst. 1 písm. c) a d) zákona o finančním arbitrovi). Uvedené svědčí tomu, že zásadu vyšetřovací nelze v řízení před finančním arbitrem absolutizovat, neboť je to stále navrhovatel, kdo má označovat důkazy k prokázání svých tvrzení. Nehledě na skutečnost že zákon sice stanoví, že arbitr si aktivně opatřuje důkazy, avšak nevylučuje, aby si tyto důkazy opatřil od navrhovatele (viz § 10 odst. 5 zákona o finančním arbitrovi). Tento postup dle soudu přichází do úvahy především v počáteční fázi řízení, kdy arbitr potřebuje zjistit požadovaný rozsah sporu. Proto je oprávněn nejprve po navrhovateli požadovat, aby označil či předložil důkazy, které mají prokazovat jeho tvrzení, a na základě jeho reakce může následně vyžadovat předložení některých důkazů též po instituci či jiné osobě.
- 65 Nadto zákon stanoví, že návrh musí obsahovat úplné a srozumitelné vyličení rozhodných skutečností, přičemž za toto „úplné a srozumitelné“ vyjádření nelze považovat šablonovitý návrh, který zjevně nereflektuje specifické okolnosti navrhovatele. Naopak z uvedeného požadavku zákona vyplývá, že navrhovatel musí svůj příběh maximálně individualizovat, což je u „formulářového návrhu“ podaného jedním zástupcem za velké množství klientů takřka vyloučeno.
- 66 V případech, kdy návrh nesplňuje podmínky § 10 odst. 1 písm. c) a d) zákona o finančním arbitrovi, je tedy finanční arbitr oprávněn vyzvat navrhovatele k doplnění návrhu, přičemž je povinností navrhovatele na tuto výzvu reagovat alespoň potud, aby byl blíže individualizován předmět sporu. Pasivita navrhovatele pak může ústit v zastavení řízení, a to jak z důvodu neodstranění vad návrhu, tak nevyvinutí potřebné součinnosti, neboť oba tyto důvody pro zastavení řízení se mohou překrývat.
- 67 Uvedené nastalo v nyní projednávané věci, kdy žalovaný seznal, že návrh neobsahuje veškeré zákonem vyžadované náležitosti. Proto vyzval žalobce k doložení blíže vyjmenovaných důkazů a vyličení některých rozhodných skutečností, neboť tyto neplynuly ze samotného návrhu. Městský soud v Praze přitom nemůže souhlasit se žalobcem, že finanční arbitr měl veškeré nutné podklady pro rozhodnutí ve věci. Jak naopak vyplývá z obsahu výzev zasílaných žalobci, žalovanému vznikly pochybnosti

ohledně některých tvrzení, především stran předsmluvní fáze uzavírání předmětné pojistné smlouvy, případně též ohledně příslušnosti žalovaného k projednání sporu. A za této situace bylo plným právem žalovaného po žalobci požadovat, aby upřesnil rozhodné skutečnosti a předložil některé důkazy, neboť pouze tak mohl být jednoznačně určen předmět a další okolnosti sporu. Dle městského soudu přitom žalovaný nepochybil, pokud tyto informace požadoval v první řadě po navrhovateli (žalobci), neboť je zřejmé, že právě on mohl uvést relevantní skutečnosti týkající se předsmluvní fáze pojistné smlouvy. Navíc se ze spisového materiálu podává, že žalovaný nevyvíjel procesní aktivitu pouze vůči žalobci, nýbrž vyzýval též instituci k poskytnutí vysvětlení a předložení dokumentů vztahujících se k předmětu sporu (viz výzva finančního arbitra ze dne 25. 7. 2018).

- 68 Městský soud v Praze přitom nemíní zpochybňovat, že v případě, kdy právní zástupce žalobce zastupuje v řízení před žalovaným více klientů v obdobných věcech, mohou se jednotlivá podání značně obsahově přibližovat. Uvedené však nic nemění na oprávnění finančního arbitra vyzvat navrhovatele k odstranění vad návrhu či uvedení dalších skutečností, pokud sezná, že návrh nepředstavuje dostatečný podklad pro řízení. Dle městského soudu se přitom nejedná o irelevantní odlišnosti, neboť v nyní projednávané věci finanční arbitr jednoznačně ve výzvách specifikoval, z jakého důvodu požaduje poskytnutí další součinnosti ze strany žalobce. A stejně tak není pro posouzení věci žalobce rozhodné, zdali v jiných řízeních žalovaný získané informace následně využil ve svém rozhodování. Za této situace tedy bylo na žalobci, aby na výzvy arbitra relevantně reagoval a poskytl mu požadované informace.
- 69 Jak však vyplývá z obsahu spisového materiálu, žalobce na výzvy žalovaného věcně nereagoval, vyjma obecného sdělení, že žalovaný uvedené informace nepotřebuje, případně že si je může obstarat od instituce. Takovouto reakci žalobce (respektive jeho právního zástupce) však nelze považovat za dostatečnou. Žalobce nejenže žalovanému nepředložil požadované důkazy, ale především nevyklíčil další, v návrhu neobsažené a ve výzvách požadované rozhodné skutečnosti.
- 70 Jestliže tedy žalobce na uvedené výzvy věcně nereagoval, bylo dle soudu právem žalovaného předvolat žalobce a jeho právního zástupce k podání ústního vysvětlení, na němž by byly vyjasněny veškeré dosavadní nejasnosti. Žalobce ani jeho právní zástupce se však ani k jednomu ze čtyř nařízených jednání na 17. 1. 2019, 18. 2. 2019, 8. 3. 2019, 18. 4. 2019 nedostavili, naopak jejich reakce na předvolání svědčily jejich neochotě se k podání ústního vysvětlení dostavit. Dle městského soudu lze akceptovat, pokud by se právní zástupce žalobce nemohl výjimečně k podání ústního vysvětlení dostavit za situace, kdy by důvod své neúčasti jednoznačně prokázal. To se však v nyní posuzovaném řízení nestalo, naopak zástupce žalobce důvody neúčasti nikterak neprokázal (stejně jako sám žalobce).
- 71 Uvedené okolnosti dle městského soudu jednoznačně indikovaly, že žalobce nevyvíjí v řízení potřebnou součinnost, neboť namísto toho, aby se dostavil k podání ústního vysvětlení, zůstával pasivní, a jeho zástupce se opakovaně z jednání (z rozličných, avšak blíže neprokázaných důvodů) omlouval. V této situaci mohl dle soudu žalovaný dospět k závěru o nevyvinutí potřebné součinnosti. Potřebné především jednak z toho důvodu, že žalovaný uvědomil žalobce o tom, v jakém směru nepovažuje původní návrh za dostatečný, a také proto, že předmětné informace se dotýkaly samotného předmětu sporu a možnosti pokračovat v řízení.

- 72 V této souvislosti soud opakuje, že si je vědom shora popsané aktivní role finančního arbitra při obstarávání důkazů. Tuto aktivní roli je však nezbytné poměřovat s pasivitou na straně navrhovatele. Není možno, aby na finančním arbitru a priori leželo kompletní břímě obstarání důkazů. Za situace, kdy finanční arbitr vyzve navrhovatele k poskytnutí součinnosti, který však na jeho výzvy relevantně nereaguje, tedy ve své podstatě zůstane pasivní, neodpovídalo by účelu zákona, aby za takto pasivního navrhovatele aktivně vystupoval finanční arbitr. Jiná situace by nastala v případě, kdy by navrhovatel uvedl konkrétní okolnosti jedinečně se vztahující k jeho věci, které by objektivně zapříčinily jeho nemožnost předložit požadované důkazy či uvést požadovaná tvrzení. V této situaci by bylo povinností finančního arbitra si důkazy obstarat sám svojí aktivní rolí v pozici dokazování dle § 12 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi. Taková situace však v případě žalobce nenastala (za dostatečné tvrzení soud nepovažuje obecný poukaz žalobce na skutečnost, že požadovanými dokumenty nedisponuje).
- 73 Na základě výše uvedeného tedy městský soud shrnuje, že žalovaný byl oprávněn žalobce vyzvat k odstranění nedostatků jím podaného návrhu, respektive k podání ústního vysvětlení. Za této situace pak bylo povinností žalobce na výzvy žalovaného reagovat. Jinak se vystavoval riziku zastavení řízení pro neposkytnutí potřebné součinnosti, na což ostatně byl ve všech výzvěch upozorněn. Pokud tedy zůstal nadále pasivní, bylo právem žalovaného řízení o jejím návrhu zastavit dle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o finančním arbitrovi.
- 74 Městský soud v Praze nepovažuje za relevantní ani námitky žalobce směřující vůči výzvě k podání ústního vysvětlení. Soud se shoduje se žalobcem, že finanční arbitr ve většině případů rozhoduje na základě vyžádaných a získaných důkazů, takže průběh řízení je veden v písemné formě. Uvedené však nebrání žalovanému, aby předvolal navrhovatele k podání vysvětlení v souladu s § 137 správního řádu. Není proto důvodu se domnívat, že by se měl žalovaný spokojit se zaslaným formulářem s předpřipravenými otázkami, jejichž položení zřejmě zástupce žalobce očekával při ústním vysvětlení.
- 75 Městský soud v Praze se shoduje s žalobcem, že institut podání ústního vysvětlení je subsidiární povahy a správní orgán ho může požadovat teprve tehdy, nelze-li skutečnosti, jež mají být zjištěny, vyhledat jiným způsobem (zejm. z úředních databází, seznamů či evidencí, prověřováním, dožádáním či zjištěním z úřední činnosti). To je plně v souladu se zásadou zakotvenou v § 6 odst. 2 správního řádu, podle které správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžoval. V dané věci je však zásadní, že výzva k podání vysvětlení nebyla prvním úkonem žalovaného vůči žalobci, nýbrž k tomuto kroku žalovaný přistoupil až poté, kdy žalobce relevantně nereagoval na žádnou z dříve zaslaných výzev. Takto tedy žalovaný pouze dával žalobci opětovnou možnost se vyjádřit k výtkám, které spatřoval v jeho návrhu.
- 76 Za této situace je dle soudu nutno chápat opakované výzvy k podání ústního vysvětlení jako poslední možnost odstranit vady návrhu a tedy jako určité beneficium ze strany žalovaného, neboť již předchozí pasivita žalobce mohla vést k zastavení řízení. V předvolání žalobce k podání vysvětlení však nelze spatřovat jakoukoli nezákonnost, naopak reakce žalobce a jeho právního zástupce na tyto výzvy, tj. nedostavení se k žalovanému, svědčily závěru, že žalobce není připraven poskytnout arbitrovi potřebnou součinnost.

- 77 Pro úplnost pak soud uvádí, že jakkoli výzvy k podání vysvětlení výslovně konkrétně neuváděly, co má být předmětem podání vysvětlení (pouze obecně poukázaly na nezbytnost podání vysvětlení k okolnostem uzavření pojistné smlouvy), tak s ohledem na předchozí průběh řízení muselo být žalobci zřejmé, čeho se má podání vysvětlení týkat. Žalobcem namítaný rozpor s § 59 správního řádu tedy soud neshledal. Výzvu soud považuje za dostatečně odůvodněnou a žalovaný proto oprávněně mohl nedostavení se žalobce na výzvu vyhodnotit jako nevyvinutí potřebné součinnosti.
- 78 V posuzované věci Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žalovaný zformuloval důvody pro výzvy k součinnosti, a následně důvody pro výzvy k podání ústního vysvětlení, zcela dostatečně, když konkrétně a dostatečně individualizovaně vysvětlil, proč považoval zjišťování dalších okolností za nezbytné. Zároveň dle přesvědčení soudu dostatečně objasnil, proč je požadovaná součinnost potřebná pro rozhodnutí ve věci, tedy proč bez poskytnuté součinnosti nemůže spor být vyřešen věcně, tj. vydáním nálezu. Žalovaný vyložil své úvahy, které ho vedly k závěru, že v řízení nelze pokračovat a je jej třeba zastavit, v prvostupňovém i napadeném rozhodnutí. Úvahy lze dovést i z obsahu výzev určených žalobci. Konkrétně se jednalo o bližší vyjasnění okolností uzavření pojistné smlouvy, které nemůže zodpovědět zástupce žalobce, ale žalobce sám, vyjasnění veškerých nesrovnalostí v dosavadních vyjádřeních zástupce žalobce, přezkoumání podmínek řízení, poučení žalobce a jeho zástupce o průběhu a zásadách řízení před žalovaným, projednání možnosti smírného řešení sporu, sdělení o tom, z jakého důvodu není zaslané vyjádření klienta dostatečným podkladem, vyjádření k závěrům žalovaného stran promlčení nároků žalobkyně). Všechny výzvy k podání ústního vysvětlení rovněž obsahují poučení žalobce o možném postupu dle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o finančním arbitrovi zastavením řízení o návrhu, pokud žalobce požadovanou součinnost neposkytne.
- 79 Není přitom rozhodné, že v průběhu správního řízení žalovaný nejprve vyzval účastníky řízení k seznámení s podklady pro vydání nálezu, a teprve poté vyzval žalobce k odstranění nedostatků návrhu. I k takové procesní situaci může ve správním řízení dojít. Ač je účelem institutu výzvy k seznámení se s podklady pro vydání nálezu dát účastníkům na vědomí, že se řízení chýlí ke konci a tito mohou uplatnit své celkové stanovisko k projednávané věci a k podkladům rozhodnutí, případně učinit závěrečná vyjádření, neznamená to, že správní orgán, dospěje-li až poté k zjištění, že návrh trpí nedostatky, musí rezignovat na jejich odstranění a je povinen ukončit řízení. Naopak, povinnost správního orgánu vyzvat účastníka řízení k odstranění vad návrhu správní orgán stíhá po celou dobu správního řízení.
- 80 Městský soud v Praze nemůže souhlasit se žalobcem, že žalovaný měl veškeré nutné podklady pro rozhodnutí ve věci. Jak vyplývá z výše uvedeného skutkového stavu a obsahu opakovaných výzev, žalovanému vznikly pochybnosti ohledně některých tvrzení, především stran předmluvní fáze uzavírání předmětné pojistné smlouvy. Nejednalo se přitom o nepodstatné skutečnosti, neboť v nyní projednávané věci žalovaný jednoznačně ve výzvách specifikoval, z jakého důvodu požaduje poskytnutí další součinnosti ze strany žalobce, jímž bylo ve své podstatě vyličení individuálních skutečností o okolnostech jeho smluvního vztahu s institucí. Nelze přehlédnout, že mezi žalobcem a institucí několik let fungoval smluvní vztah, o jehož platnosti žalobce nepochyboval (dle správního spisu byla smlouva sjednána dne 6. 2. 2012, výzvy vůči instituci z důvodu neplatnosti smlouvy žalobce začal vznášet v roce 2017), pojistné platil, aniž by o oprávněnosti jeho výběru vznesl jakoukoliv námitku. Bylo tedy zcela na místě, aby žalobce svými vlastními

tvrzeními objasnil svou motivaci pro sjednání takového smluvního závazku a jeho představy o jeho fungování.

- 81 Přesvědčení žalobce, že zjišťování více skutečností, než okolností rozhodných pro vyslovení neplatnosti smlouvy, nebylo pro věc relevantní, neobstojí. Jak je z návrhu na zahájení řízení před finančním arbitrem patrné, žalobce se domáhal vydání bezdůvodného obohacení včetně příslušenství. Neplatnost smlouvy je v takovém řízení ovšem otázkou významnou, nikoliv jedinou. Z hlediska rozsahu vydání bezdůvodného obohacení a příslušenství je dle občanskoprávní judikatury (např. ze dne 20. 3. 2012, sp. zn. 28 Cdo 3501/2011, ze dne 8. 9. 2014, sp. zn. 28 Cdo 1564/2014, či ze dne 7. 10. 2015, sp. zn. 28 Cdo 1602/2015) a nyní účinného zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (srov. § 2991 a násl.) totiž také významné zjištění, zda smluvní strany byly účastny závazku v dobré víře a zda v závazku vystupovaly poctivě. Právě významné skutečnosti o chování ve smluvním vztahu (nejen) mohl žalovaný zjistit (ověřit) z osobní výpovědi žalobce. Obecně lze přisvědčit názoru žalovaného, že nelze vyloučit, že by z bezprostřední výpovědi žalobce bylo možné zjistit i jiné významné skutečnosti (které ve výzvě nebyly specifikované), jež by se týkaly samotného uzavření smlouvy, průběhu smluvního vztahu a chování obou smluvních stran v závazku. Uvedené by bylo významné např. pro zodpovězení otázky, která by byla rovněž předmětem výzev k podání ústního vysvětlení, a sice zda je finanční arbitr vůbec příslušný pro rozhodování sporu.
- 82 K žalobní námitce nečinnosti žalovaného soud posoudil obsah správního spisu předloženého žalovaným a shledal, že žalovaný nebyl nečinný, neboť v přiměřeném časovém odstupu při respektování procesních práv obou stran sporu konal úkony směřující k projednání a rozhodnutí o návrhu žalobce. Řízení bylo zahájeno dne 18. 6. 2017, prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 6. 5. 2019; je pravdou, že mezi jednotlivými úkony žalovaného byla i určitá prodleva (v řádech týdnů až měsíců), nicméně s ohledem na okolnosti případu se tato prodleva nejeví soudu nepřiměřená. Žalobce přitom svojí námitkou cílil spíše na neúčelnost jednotlivých žalovaným činěných úkonů, podle přesvědčení městského soudu však všechny úkony žalovaného byly důvodné a měly v řízení opodstatnění. Skutečnost, že žalovaný v průběhu řízení učinil výzvu k seznámení se shromážděnými podklady pro rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, obecně neznamená nemožnost pokračovat v jejich shromažďování, zejména pokud se účastníci k takové výzvě vyjádřili a z jejich stanovisek vyplynula potřeba skutkový stav doplnit, jak tomu bylo i v projednávané věci. Pro úplnost soud uvádí, že mu není z rozhodovací činnosti známo, a žalobce to ani netvrdil, že by na ochranu proti nečinnosti žalovaného využil žalobu podle § 79 a násl. s.ř.s. Žalobní námitka tedy není důvodná.
- 83 Městskému soudu v Praze je znám rozsudek jiného senátu městského soudu ze dne 18. 5. 2021, č.j. 15 Af 25/2019-96, kterým soud tam napadené usnesení žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. K tomu městský soud uvádí, že není uvedeným posouzením usnesení žalovaného v jiné věci vázán, a připomíná, že každý rozsudek městského soudu reaguje na konkrétní žalobní body. Záleží totiž na jednotlivé argumentaci v každé posuzované věci a na tom, co konkrétního žalobce v žalobě tvrdí. Je proto dost dobře možné, že v jednom rozsudku soud shledá usnesení finančního arbitra o zastavení řízení, respektive o námitkách proti němu, bezproblémové, zatímco v jiném rozsudku stejný soud shledá (s ohledem na jiná tvrzení a konkrétní žalobní argumenty), že obdobné usnesení finančního arbitra nelze přezkoumat. Pohlížet

pak na takovéto rozsudky jako na vzájemně rozporné jistě nejde. Vždy záleží na podobě žalobní argumentace a na tom, co žalobce či žalobkyně v žalobě tvrdí.

- 84 Závěrem městský soud podotýká, že v předmětné věci neshledal, že by žalovaný byl ve svém rozhodování veden určitou antipatií k žalobci či jeho právnímu zástupci. Jak vyplývá z obsahu spisového materiálu i ze shora řečeného, žalovaný postupoval v souladu se zákonem a odůvodňoval své jednotlivé procesní kroky. K zastavení řízení došlo pouze z důvodu procesní pasivity na straně žalobce, který se nedostavil ani v jednom termínu k podání ústního vysvětlení a obdobně pasivně postupoval též jeho právní zástupce. Takovouto pasivitu mohl žalovaný dle přesvědčení soudu důvodně vyhodnotit za neposkytnutí potřebné součinnosti a z tohoto důvodu řízení zastavit.

V. Závěr

- 85 Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
- 86 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.
- 87 Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s. ř. s. Soud splnění povinnosti této osobě neuložil, náhradu nákladů jí proto nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. září 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. T.